

5. Зміна виробничої структури управління.
6. Зміна складу виробництва, продукції (послуг).
7. Зміна договірних відносин з різними суб'єктами взаємодії.
8. Варіанти реорганізації юридичної особи (злиття, приєднання, поділ та ін.).
9. Заміна обслуговуючого банку.
10. Покупка нового обладнання, нових матеріалів у певних підприємств в Україні і за кордоном.

Список використаних джерел:

1. Шило В.П., Ільїна С.Б., Боровська С.С., Баранова В.В. «Фінанси підприємств» (за модульною системою навчання): теоретично-практичний посібник. – Київ: ВД «Професіонал», 2006.- 288 с.
2. Філімоненко О.С. Фінанси підприємства: Навч. посіб. – 2-ге вид., переробл. і доров. – К.: МАУП, 2004. – 328 с.
3. Терещенко О. О. Фінансова діяльність суб'єктів господарювання: Навч. посіб. -К.:Вид-воКНЕУ, 2003.

УДК 336

***Волинець В.О.,**
Черкаський національний університет
імені Богдана Хмельницького*

ФІНАНСОВІ ПОСЕРЕДНИКИ ТА ЇХ РОЛЬ В ЕКОНОМІЦІ

Фінансові посередники - це організації, які беруть за певний відсоток на зберігання гроші і надають їх у позику за більш високий відсоток фізичним і юридичним особам, які потребують цих грошам.

Поява фінансових посередників - тривалий процес, вони повинні були продемонструвати свою надійність, стійкість і ефективність. В історії їх становлення були і сумнівні епізоди, траплялися і розорення, і невдачі, і відверте шахрайство. Але в даний час в країнах з розвинутою ринковою економікою сформувалися надійне законодавство, системи страхування вкладів населення, певні традиції взаємин між фінансовими посередниками і

величезними контингентами вкладників і одержувачами, вірніше, покупцями інвестиційних ресурсів [1, с.15].

Значення системи фінансових посередників полягає в забезпеченні стабільного фінансування найважливіших суспільних потреб; економії істотних коштів, пов'язаних з пошуками грошового капіталу активними суб'єктами економічної діяльності; прискоренні розвитку виробництва. Нарешті, вони забезпечують додатковий дохід бізнесу, позбавляючи його від ризиків виробництва і організації нової справи. Іншими словами, діяльність фінансових посередників вигідна для власників заощаджень і для підприємців, які отримали доступ до грошового капіталу, і, звичайно, для них самих. Діяльність фінансових посередників веде до отримання вигоди усіма що у даному процесі сторонами.

Роль фінансових посередників не обмежується тільки концентрацією грошового капіталу і його раціональним використанням. Вони узгоджують і погоджують інтереси величезного числа економічних суб'єктів на конкретному рівні. Наприклад, одна компанія бажає продати свій бізнес негайно, а інша бажає його купити в розстрочку. Між собою безпосередньо вони не домовляться. Однак фінансовий посередник може дати гроші в борг покупцеві, домовитися про умови погашення позики і угода відбудеться. Таких ситуацій безліч, їх мільйони. Угоди узгоджуються з термінами, сумами, об'єктам, умов реалізації. Тому фінансове посередництво перетворилося на постійний чинник розвиненої ринкової економіки.

Характерна риса нинішнього фінансового посередництва в тому, що гроші, які надаються у позику або збираються в порядку будь-яких обов'язкових відрахувань, використовуються в переважній більшості випадків в прибуткових операціях. Використання цих грошей створює передумову їх повернення та сплати відсотка або створює додаткові гарантії виконання своїх зобов'язань іншими фінансовими посередниками. Та й сама величина відсотка визначається ефективністю тієї операції, заради здійснення якої беруться гроші в борг.

Фінансові посередники своєю діяльністю збільшують обсяг доходів, що створюються в економіці, прискорюють фінансові потоки.

Види фінансових посередників

В яких конкретних організаційних формах здійснюється фінансове посередництво? Перш за все в число фінансових посередників входять кредитні організації - банки, кредитні спілки та кооперативи, ощадні асоціації і т.п. При цьому переважну частку всіх операцій в економіці здійснюють банки.

Крім кредитних організацій в число фінансових посередників входять страхові організації, пенсійні фонди, пайові фонди, інвестиційні компанії та ін. Принципова відмінність цих організацій полягає в тому, що вони не приймають депозити і не впливають на кількість грошей в обігу. Фінансове посередництво страхових і пенсійних організацій має свою специфіку. Тут організується зв'язок між особою і всією сукупністю осіб, зацікавлених в страхуванні та пенсійному забезпеченні. Одна людина, за рідкісним винятком (дуже багаті люди), не здатна захистити себе від всіх ризиків поточної життя. Але в рамках великої сукупності осіб можна організувати страхування майже від будь-яких ризиків. Велику сукупність осіб може охопити лише спеціальна організація, яка і виступає в такому разі як фінансовий посередник. Зібрані страховими компаніями і пенсійними фондами гроші, зрозуміло, не лежать мертвим вантажем. Вони інвестуються в різні вигідні операції. Як правило, на них купують державні цінні папери як найбільш стійкий фінансовий інструмент. Це, звичайно, зміцнює фінансове становище цих посередників. До того ж вони, на відміну від банків, не платять доходи (проценти) за внесені кошти, але оплачують пенсії і виробляють страхові виплати відповідно до договорів [3, с. 159]

Платежі в страхові і пенсійні фонди частково обов'язкові. У цьому також їхня відмінність від кредитних організацій, вклади в які суто добровільні. Комерційна діяльність страхових та пенсійних фондів жорстко регламентована для запобігання їх банкрутства. Фінансові посередники відіграють активну роль

і на фінансовому ринку. Конкретні форми їх діяльності на цьому ринку сильно розрізняються в різних країнах.

Отже, за останні роки в розвинених країнах виникла тенденція до злиття раніше строго розрізняються повноважень різних фінансових посередників. Так, в деяких країнах комерційні банки отримали право здійснювати страхові операції. Така універсалізація функцій фінансового посередника цілком природна там, де є добре налагоджена правова база і потужна інфраструктура фінансових відносин. В таких умовах об'єднання різних функцій посередництва в одній організації може принести вигоду всім учасникам фінансової діяльності.

Список використаних джерел:

- 1.Алексеєнко Л.М., Кузнецова Л.В.Теоретичні та інституціональні засади функціонування ринку фінансового капіталу // Світ фінансів. — 2006. — № 3.
- 2.Ринок фінансових послуг: Навч. посіб. / М.А. Коваленко, Л.М. Радванська, Н.В. Лобанова, Г.М. Швороб. — Херсон: ОлдД-плюс, 2009. — 572 с.
- 3.Шелудько В.М. Фінансовий ринок: Навч. посіб. — К.: Знання-Прес, 2012.— 535 с.

УДК 658.155.2

Коваль Н.В.,
Черкаський національний університет
імені Богдана Хмельницького
Яценко О.В.,
д.е.н., професор
Черкаський національний університет
імені Богдана Хмельницького

СУЧАСНІ ПІДХОДИ УПРАВЛІННЯ ПРИБУТКОМ ПІДПРИЄМСТВА

Результат господарської діяльності підприємства характеризується різними фінансово-економічними показниками, серед яких одним із головних є прибуток. Завдяки йому забезпечується платоспроможність та фінансова стійкість підприємства. Прибуток – це різниця між ціною товару і витратами на виготовлення товару – його собівартістю.